

ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੌਰ ਜੋ

ਮੁਕਤਾ ਸ਼ਰਮਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ / ਮੁਦਈ

ਬਨਾਮ

ਯੂਪੀ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ

ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ/ਬਦਲਾਕਾਰ

2000 ਦਾ ਸੀਆਰ ਨੰਬਰ 5742

28 ਨਵੰਬਰ, 2001

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 — ਐੱਸ. 34—ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਰਿਸਰ—ਦਾਇਰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕ ਰਹੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ — ਕਿਸੇ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ— ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸਿੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 13)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੂਸਰੀ ਮਿਤੀ 21 ਨਵੰਬਰ 1998 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਸਮਾਂ ਵੀ ਖਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ।

(ਪੈਰਾ 25)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਅਰੁਣ ਬਾਂਸਲ ।

ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਦੀਪਕ ਸਾਹਨੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

(1) ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੜ ਦੇ ਵਪੀਕ ਸਿਵਲ ਜੱਜ (ਸੀਨੀਅਰ ਡਵੀਜ਼ਨ) ਵੱਲੋਂ 18 ਨਵੰਬਰ 2000 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲਾ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਕੇਸ ਦਾ ਤੱਥਾਤਮਕ ਮੈਟ੍ਰਿਕਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕਤਾ ਸ਼ਰਮਾ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਮੁਦਈ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਬਦਲਾਕਾਰ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਲਈ 25,000 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਅਤੇ ਰੁ. ਬੇਸਮੈਟ ਲਈ 10,000, ਸਾਰੇ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ। 35,000 ਜੁਲਾਈ, 1998 ਤੋਂ ਇਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਤੱਕ ਅਹਾਤੇ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ। ਰਕਮ 'ਤੇ 12 ਫੀਸਦੀ ਸਾਲਾਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਵਿਆਜ ਦਾ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(3) ਵਿਵਾਦਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ 9 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਰ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 15% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੀ ਇੱਕ ਵਧਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਨਾਲ 7,475 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ। ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਡੀਡ ਦੀ ਇਕ ਧਾਰਾ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। •

(4) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, - ਇਪਲੇਡ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ। ਪਰ ਮੁਦਈ ਅਨੁਸਾਰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਹ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਅਰੁਣ ਬਾਂਸਲ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਐਸ.ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ।

Mukta Sharma v. U.P. Industrial Corporation Association 127
Ltd. & another (Bakhshish Kaur, J.)

(6) ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ 09 ਦਸੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P-6 ਹੈ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਧਾਰਾਵਾਂ 6, 7 ਅਤੇ 8 ਹਨ, ਜੋ ਇੱਥੇ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:-

“6. ਕਿ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਉਕਤ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤਮਈ ਅਨੰਦ ਕਾਰਜ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਜਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ।

7. ਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਹੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 15% ਦਾ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਕੋਲ ਅਗਲੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਨਵਿਆਉਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਧੇ ਹੋਏ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ।

8. ਕਿ ਦੂਜੀ ਧਿਰ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਟੈਕਸਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਊਸ ਟੈਕਸ ਅਤੇ ਵਾਟਰ ਟੈਕਸ ਆਦਿ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਖਰਚੇ ਪਹਿਲੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਬਿਜਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।”

(7) ਮੁਦਈ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਂਸਲ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਸਮਝੌਤਾ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(8) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਨਵਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਕੈਨਰੀਓਟ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਸਾਹ ਵਿੱਚ ਗਰਮ ਅਤੇ ਠੰਡੇ ਉਡਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਮਝੌਤਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਸਮਾਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਨਵਿਆਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ 15 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ 6,500 ਸੀ। ਹੁਣ ਮੁਦਈ 10 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਕਲੇਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। 7,475 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1984 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਅਨੁਸੂਚੀ P-7. ਪੈਰਾ ਨੰ. ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ ਦਾ 1 ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-7 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“1. ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਹਾਤੇ ਨੰ. SCO ਨੰ. 17, ਫੇਜ਼ I, ਮੋਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 1582 ਵਰਗ ਫੁੱਟ, ਅਤੇ 855 ਵਰਗ ਫੁੱਟ ਮਾਪਣ ਵਾਲੀ ਬੇਸਮੈਂਟ, ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1989 ਤੋਂ 6,500 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਪੇਸ਼ਗੀ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ। ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਦਰ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਅਨੁਸਾਰ 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1994 ਤੋਂ

ਪ੍ਰਭਾਵੀ 7,475 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ।

(9) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।

(10) ਹੁਣ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਕੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਸਹੀ ਰਾਏ ਬਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ।

(11) ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਰਾਏ ਜਾਂ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਪਤੀ ਪੈਰਾਗ੍ਰਾਫ ਵਿੱਚ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ "ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਮਾਮਲਾ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਜਿੱਥੋਂ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਾਲਸ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ 10 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੀ ਤਤਕਾਲ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

(12) ਇੰਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਸੂਚੀ P-1 ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਪੈਰਾ 2 ਅਤੇ 3 ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾਇਦਾਦ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਤੋਂ ਵਧਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 4 ਨਵੰਬਰ ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਚੈੱਕਾਂ ਅਤੇ ਡਰਾਫਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਅੱਪ-ਟੂ-ਡੇਟ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਪੈਰਾ 6 ਸਮਝੌਤੇ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮਝੌਤੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਹੈੱਡਲੂਮ ਕੋਆਪ੍ਰੋਟਿਵ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼, ਯੂ.ਪੀ. ਦੇ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਿਮ ਹੋਵੇਗਾ।

(13) ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਸਿੰਗ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵਿਵਾਦ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਧਿਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਪਦੀ ਹੈ, ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਗੋਂ ਇਸਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ **“ਦਮਨ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।** ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਮਾਮਲਾ ਭੇਜਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਦੋਸ਼ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(14) **ਲੱਧਾ ਸਿੰਘ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਜੋਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਗਾ (2)** ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜੇ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਜਾਂ ਮਤਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰੁਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" **ਚਰਜੀਵ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਦ ਟ੍ਰੈਪਿਕਲ ਇੰਜ਼ੋਰੈਸ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟੇਡ (3) ' ਤੇ ਵੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ।**

(15) ਕੁਝ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਖਿਰਲਾ ਕਾਟਨ ਸਪਿਨਿੰਗ ਐਂਡ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ (4) ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਈ,** ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਟੇਅ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸਾਲਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲਸੀ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

" . ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਧਾਰਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ. ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਸਮਝੌਤੇ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(16) ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਦਰ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਉਹ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਵਧੇਰੇ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਤਾਂ ਵਿਵਾਦ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੰਤਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੱਤਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਯਕੀਨਨ ਨਹੀਂ। ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹਨੇਰੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖੀਏ ਤਾਂ ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ? ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਯਕੀਨਨ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।

(18) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਜ਼ਿਮਨੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ 7 ਅਗਸਤ, 1998 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 21 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ। 21 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ:-

ਵਰਤਮਾਨ:

ਮੁਦਈ ਲਈ ਵਕੀਲ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ।

ਰੁਪਏ ਦਾ ਚੈੱਕ 7,475 ਦਾ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਈ, 10 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਆਉਣ ਲਈ।

(19) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਚੈੱਕ ਰਾਹੀਂ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਮੁਲਤਵੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਜਵਾਬ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 21 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ 13 ਅਗਸਤ 1999 ਤੱਕ ਇਕੱਲੇ ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪੈਂਡਿੰਗ ਰਿਹਾ।

(20) 13 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਲਈ ਹੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਅਨੈਕਸਰ ਪੀ-3) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। (ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

Mukta Sharma v. U.P. Industrial Corporation Association 131
Ltd. & another (Bakhshish Kaur, J.)

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 5 ਸੀਪੀਸੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ 3 ਨਵੰਬਰ, 1999/3 ਦਸੰਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ) ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 5 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ 5 ਜਨਵਰੀ, 2000 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਾਮਲਾ ਮੁਲਤਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(21) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਾਰਤਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਪੀ-3) ਕੇਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ 'ਤੇ ਕਦੇ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅੱਜ ਤੱਕ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ 10 ਦਸੰਬਰ, 1998 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ 18 ਦਸੰਬਰ, 2000 ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਰਕ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਮੌਕੇ ਨਹੀਂ ਮੰਗੇ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੇ। ਸਗੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਾਧਾਰਨ ਰਵੱਈਆ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 18 ਅਗਸਤ, 1999 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਅਜੇ ਵੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

(22) ਹੁਣ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਚੈੱਕ ਰਾਹੀਂ ਕਿਰਾਇਆ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 7,475 ਹੈ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਦੁਬਾਰਾ, ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ/ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ 13 ਅਗਸਤ, 1999 ਤੋਂ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਇਹ ਮੁਲਤਵੀ 11 ਅਕਤੂਬਰ, 1999 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਜੱਜ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

(23) *ਬਿਹਾਰੀ ਲਾਈ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚੰਦ (5)* ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਬਾਂਸਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਾਲਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਿੱਥੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਦਮ ਬਣੇਗਾ।

(24) “*ਰਚੱਪਾ ਗੁਰੂਡੱਪਾ ਬੀਜਾਪੁਰ ਬਨਾਮ ਗੁਰੂਸਿਦੱਪਾ ਨੂਰਾਨੀਅੱਪਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6)* ਵੱਲ ਵੀ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੈਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਅਖਾੜੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਲਈ ਮੁਦਈ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਜੋਂ ਲਿਖਤੀ

ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਾ ਸਿਰਫ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੂਟ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਟੇਅ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(25) ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਦੂਸਰੀ ਤਰੀਕ ਭਾਵ 21 ਨਵੰਬਰ, 1998 ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਟੈਂਡਰ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਦੂਜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਲਿਆ ਸੀ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ. Uoae w ਦੇ ਆਰਡਰ 15 ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਖਾਧਾ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ-ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਬਚਾਅ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀਐਨਈ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਟੇਕਸ ^ ਆਰਬਿਟਰੇਟਰ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਬਣਾ ਲਿਆ ਸੀ।

(26) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

(6) AIR 1989 SC 635

(2) ਏਆਈਆਰ 1940 ਕੈਲ. 105

(3) ਏਆਈਆਰ 1952 ਪੀ.ਬੀ. 63

(4) AIR 1967 SC 688

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ

Mukta Sharma v. U.P. Industrial Corporation Association 133
Ltd. & another (Bakhshish Kaur, J.)